

2013—2014

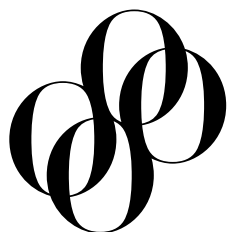
Intèrprets Catalans

Albert Guinovart **Piano**

DIJOURS, 16 DE GENER DE 2014, 20.30 h
Sala de Concerts

**PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ**

Albert Guinovart

Format musicalment al CSMB de Barcelona, es traslladà a Londres per estudiar amb Maria Curcio. La seva activitat professional inclou diversos vessants: composició, orquestració, docència i interpretació pianística.

Com a pianista ha tocat amb orquestres, com l'OBC, Sinfónica de Madrid, Sydney Festival Orchestra, Gürzenich de Colònia, Nacional de Montpeller, Filharmònica d'Hèlsinki, Nacional de Tolosa de Llenguadoc o Franz Liszt de Budapest. Ha estat dirigit per C. Hogwood, L. Foster, F. P. Decker, E. Colomer, E. Diemecke, J. Laughram, J. Pons i S. Mas, entre d'altres.

Ha col·laborat amb artistes com Victoria de los Ángeles, Barbara Hendricks, María Bayo, Juan Diego Flórez, Julia Migenes, Jaume Aragall o Nacho Duato. En els seus recitals combina les seves pròpies obres amb el gran repertori pianístic.

Ha enregistrat obres de Joaquín Turina, Enric Granados, Isaac Albéniz, Stephen Heller, Joaquín Rodrigo, Xavier Montsalvatge i Xavier Gols, a més de les seves composicions. El seu catàleg inclou les òperes *Atzar* i *Alba eterna*, el ballet *Terra baixa*, a més d'una extensa producció simfònica i cambística.

Les seves obres han estat dirigides per Ph. Entremont, L. Foster, G. Nosedà, F. P. Decker o V. Petrenko. És conegut també pels seus musicals: *Mar i cel* (1988 i 2004, Premi Max 2006 a la millor composició), *Flor de Nit* (1992), *Desconcerto Grosso* (1994), *Gaudí* (2003) i *Paradís* (2005). El 2007 es va estrenar la versió en alemany de *Mar i cel* a l'Òpera de Halle, en versió per a orquestra simfònica.

Ha creat música per a diverses pel·lícules, entre les quals *El largo invierno* de Jaime Camino (Premi Nacional de Cinematografia 1992), *Los niños de Rusia*, del mateix director, o *Coronel Macià* de J. M. Forn. En el terreny de l'audiovisual també ha compost algunes sintonies televisives (*Nissaga de poder*, *Laberint d'ombres*, *Mirall trencat*, *El cor de la ciutat*, etc.).

Així mateix, ha posat música a diversos muntatges teatrals dirigits per Sergi Belbel (al TNC i el CDN). Ha enregistrat per a Harmonia Mundi, Decca i Emi, i la seva àmplia obra està editada per les editorials Tritó i Boileau de Barcelona. Des del 2002 es professor d'orquestració i composició a l'ESMUC.

Amb la col·laboració de:

Albert Guinovart, piano

I

Albert Guinovart (1962)

Valsos poètics (en memòria d'Enric Granados) 15'

1. Introducció
2. Vals melòdic
3. Vals apassionat
4. Vals lent
5. Vals humorístic
6. Vals brillant
7. Vals sentimental
8. Vals final

Marianne Martines (1744-1812)

Sonata en La major 10'

- Allegro
Adagio
Tempo di Minuetto

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Sonata núm. 23, en Fa menor, op. 57, "Appassionata" 23'

- Allegro assai
Andante con moto
Allegro ma non troppo

II

Francis Poulenc (1899-1963)

Les Soirées de Nazelles 20'

- Préambule. Variations:
I. Le comble de la distinction
II. Le cœur sur la main
III. La désinvolture et la discrétion
IV. La suite dans les idées
V. Le charme enjôleur
VI. Le contentement de soi
VII. Le goût du malheur
VIII. L'alerte vieillesse
Cadence. Final

Albert Guinovart

Fantasia-Evocació 6'

Albert Guinovart

Estampes 10'

Comentaris del programa

Homenatges, variacions i una raresa

Si alguna cosa caracteritza Albert Guinovart és la diversitat del seu talent. Com músics d'altres temps, és tan capaç d'escriure una òpera o un homenatge a *La cançó de la terra* de Mahler com un *jingle* radiofònic o una banda sonora (amb Oscar inclòs). Però també, com podem comprovar en aquest concert, és capaç d'interpretar amb magisteri les grans obres universals per a piano o d'inspirar-se en compositors com Debussy o Granados per crear peces en les quals el perfume de la música d'aquests es percep, subtil, però en tota la seva intensitat.

El recital d'avui podria ser un compendi de la trajectòria de Guinovart. Podrem gaudir del vessant interpretatiu per mitjà de tres peces completament diferents. D'una banda, Beethoven, amb una de les seves grans sonates per a piano, la que coneixem avui dia com a *Appassionata*, tot i que l'apel·latiu se li va assignar *a posteriori*, i no per iniciativa del compositor. Un primer moviment abassegador ve seguit d'un segon estructurat en quatre variacions sobre un tema de gran simplicitat. La variació és també la base de *Les Soirées de Nazelles* de Francis Poulenc.

Tot i ser un gran pianista –va estudiar amb el gran Ricard Viñes–, Poulenc va menystenir, sovint amb excessiu rigor, el seu opus pianístic. *Les Soirées de Nazelles* consisteix en una sèrie de variacions emmarcades per un tema inicial i un final. Escrites en ple estiu a la localitat francesa que esmenta el títol, van sorgir com un joc entre amics ple de complicitats.

Uns amics a qui dedica cadascuna de les variacions. Com a compositor, les influències principals de Guinovart són variades, però en bona part provenen de França i Espanya i constitueixen l'eix d'una personalitat estètica molt concreta.

De Granados provenen els seus *Valsos poètics*, una obra plena de lirisme estrenada el 2011 a Cervera, mentre que *Estampes* remet inevitablement a Debussy i és una de les seves darreres composicions. Tampoc no hi podia faltar la referència, amb *Fantasia-Evocació*, al gran poeta del piano: Frédéric Chopin. A través de tres cèl·lules de diferents obres del compositor polonès, Guinovart deixa anar la seva vocació més romàntica i exuberant.

I finalment, per completar aquest programa variat i exigent, la *Sonata en La* de Marianne Martines, o Von Martinez, compositora vienesa poc divulgada, filla d'un espanyol exiliat, deixebila de Haydn i amant de Metastasio. Una veritable i fascinadora raresa.

Antoni Colomer Tejada, crític musical

Proper concert

Jordi Camell, piano

DIJOUS, 06.02.14, 20.30 H

PETIT PALAU

J. Brahms: *Sonata núm. 3, en Fa menor, op. 5*

P. Casals: *obres per a piano*